

La Montaña Embrujada

Un mes darrere l'altre, pertoca anar al cinema cercant noms de compositors que encara no hagin aparegut en aquestes pàgines, i aquesta vegada confesso que em vaig espantar una mica quan me'n vaig adonar que mai no havia parlat d'un home tan interessant com Trevor Rabin, però que això significava que hauria d'anar a veure *La Montaña Embrujada* (*Race to Witch Mountain*, Andy Fickman, 2009), producte Disney dels d'aspecte sospitós i que a més era una nova versió d'una pel·lícula anterior. I ves per on, em va agradar més del que em pensava, tal vegada precisament perquè és un guió antic; abans es tenia altre concepte del nivell intel·lectual del públic infantil (no és per res, però avui dia hi ha guions que semblen escrits per a gent amb un coeficient d'intel·ligència ben baixet, i no només en pel·lícules destinades als més petits).

I Trevor Rabin, encara que a alguns aficionats no els hagi agradat aquesta vegada, està prou bé posant música a aquestes persecucions i trobades amb extraterrestres estranys. ¿Però qui és aquest home, nascut a Sud-àfrica i que va formar part d'un grup de música tan important com Yes, que va escriure cançons pop d'èxit tan conegudes com *Owner of a lonely heart?*, ¿per què amb una carrera musical tan prolífica a les espatlles va preferir dedicar-se a la música de cinema, abandonant tota la resta? Doncs, pura i simplement, per vocació; quan molta gent es dedica a dir que això de fer partitures de pel·lícules és una feina menor i sense futur, aquesta actitud s'agraeix molt.

D'aquesta forma, i després d'alguns experiments sense importància, ens trobem el seu nom per primera vegada a *Glimmer Man* (*The Glimmer Man*, John Gray, 1996), una cinta d'acció protagonitzada per Steven Seagal. I d'aquí ja no deixarà mai de fer feina a pel·lícules de temàtica ben semblant, com *Con Air* (Simon West, 1997), *Armageddon* (Michael Bay, 1998), *Jack Frost* (Troy Miller, 1998), *Deep Blue Sea* (Renny Harlin, 1999), *60 Segundos* (*Gone*

in Sixty Seconds, Dominic Sena, 2000), *El Sexto Día* (*The 6th Day*, Roger Spottiswoode, 2000), *Fo-rajidos* (*American Outlaws*, Les Mayfield, 2001), *9 Días* (*Bad Company*, Joel Schumacher, 2002), *Dos Polícías Rebeldes 2* (*Bad Boys II*, Michael Bay, 2003), *Torque: Rodando al Límite* (*Torque*, Joseph Kahn, 2004), *La Búsqueda* (*National Treasure*, John Turteltaub, 2004) i la seva seqüela *La Búsqueda: El Diario Secreto* (*National Treasure: Book of Secrets*, John Turteltaub, 2007), *Flyboys: Héroses del Aire* (*Flyboys*, Tony Bill, 2006), *Serpientes en el Avión* (*Snakes On a Plane*, David R. Ellis, Lex Halaby, 2006), *Flipado Sobre Ruedas* (*Hot Rod*, Akiva Schaffer, 2007), o fins i tot *Superagente 86 de Película* (*Get Smart*, Peter Segal, 2008). Potser molta gent podria pensar que amb una carrera semblant, no és gens estrany que Rabin no hagi estat mai proposat a un gran premi, o tal vegada que el seu nom no llueixi massa a Hollywood o entre els aficionats.

Però, curiosament, aquesta darrera premissa és del tot errònia, perquè són moltes les persones que, ja des del principi, es varen fixar en el seu nom, i sobretot en les seves notes plenes de força i de personalitat que, a poc a poc, es van fent un buit dintre d'aquest món tan complicat. Potser la seva determinació (i la seva vocació) donen una empena especial al seu treball que fa que les seves composicions traspassin la (de vegades molt difícil de traspassar) barrera de les temàtiques, i és que si ja el món de la banda sonora és una mica especial i complicat, més encara ho és pensar que dintre d'això hi ha categories establertes entre compositors "seriosos" i compositors "no seriosos". Però afortunadament, i fins i tot a pel·lícules que, en una primera ullada, potser no tinguin res de memorable o atractiu, el nom de Trevor Rabin és moltes vegades una garantia de trobar bones i agradables sorpreses; així que només queda dir-li endavant, que estem amb ell, i que ens agrada molt que hagi continuat la seva vocació. ■